

inddele de undersøgte selskaber i kategorier efter den førte politik. De opererer med følgende fem grupper: 1. Prisfastsættelse med henblik på at opnå en bestemt forrentning af den investerende kapital, 2. Stabilisering af priserne, 3. Prispolitik med henblik på at fastholde eller forbedre markedspositionen, 4. Prisfastsættelse ud fra konkurrencehensyn og 5. Prispolitikken bestemt ud fra forholdet mellem de forskellige produkter. Forfatterne er dog selv klar over, at flere tilfælde kun med besvær – og undertiden endda kun med vilkårlighed – har ladet sig rubricere. Dette er heller ikke det afgørende. Hovedsagen er, at vi har fået en fremstilling af en række kendte virksomheders prispolitik, og dermed en værdifuld forøgelse af vor viden om virkelighedens prisfastsættelse. Det foreliggende arbejde er det fineste bidrag til pristeorien, vi i lang tid har fået fra USA.

Bjarke Fog.

A Standardized System of National Accounts, OEEC 1959, 104 sider. Pris: \$ 1.25.

I 1952 offentliggjorde OEEC efter lang omhyggelig forberedelse et standardssystem for nationalregnskaber. Ideen bag dette var – og er – at om alle lande ville registrere nationalregnskabets strømme på samme måde ville en direkte sammenligning mellem landene (måske) blive mulig. Hertil kommer, at man ved et sådant system kan hjælpe lande, som påbegynder udarbejdelsen af et nationalregnskab, ved på denne måde at berette om resultaterne af overvejelserne andre steder. Et lignende arbejde påtog United Nations sig iøvrigt.

Dette standardssystem blev i det store og hele en succes for så vidt som en række lande fulgte de angivne retningslinier. Der er således god gang i bestræbelserne for at gennemføre ensartede definitioner og registreringer. I de forløbne år har man imidlertid indhøstet erfaringer, som

har motiveret en ny udgave af systemet. Her findes en del ændringer, som dog i det store og hele er ganske små. Samtidig har man koordineret arbejdet med United Nations, således at de to systemer nu praktisk talt er identiske.

Som sagt er afvigelserne fra 1952-udgaven kun ganske små. De store problemer må således siges at være (foreløbig) „løst“ – i bogen ser man hvordan. Det er så ubetinget en publikation for specialister. Almindeligt interesserede anbefales således i stedet at gennemgå et konkret regnskab som f. ex. det danske (*Statistiske Meddelelser*, 4-160-2). Måske vil regnskabsfolk dog med udbytte kunne læse publikationen. Udbyttet kunne bestå i den inspiration, det kan give at se, hvorledes nationaløkonomer har løst deres regnskabsproblemer.

P. Norregaard Rasmussen.

E. S. Kirschen and Associates, The Structure of European Economy in 1953, OEEC (1958). 52 sider. Pris: \$ 4.00.

Når sidetallet ovenfor angives til 52 er dette en overdrivelse for så vidt som bogen har parallelt løbende engelsk og fransk text. Tager man hensyn hertil bliver prisen i danske kroner c. 1 kr. pr. side. Det er da vist rekord og en international organisation kan i hvert fald ikke tillade sig det.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at det har været en dyr bog at lave. Her offentliggøres en input-output tabel, som refererer sig til OEEC-landene som helhed. Det tør siges at være et spændende experiment.

Efter en kort introduktion om input-output analyse præsenteres i kap. II en 27×27 tabel. I et appendix gives sektordefinitionerne. Interessant er det. Og kunne man stole på tallene ville tabellen åbne mange muligheder for analyse. Men man kan have sine stille tvivl. Tag Danmark som eksempel: Vi giver flere og bedre statistiske detaljer end de fleste eu-

inddele de undersøgte selskaber i kategorier efter den førte politik. De opererer med følgende fem grupper: 1. Prisfastsættelse med henblik på at opnå en bestemt forrentning af den investerende kapital, 2. Stabilisering af priserne, 3. Prispolitik med henblik på at fastholde eller forbedre markedspositionen, 4. Prisfastsættelse ud fra konkurrencehensyn og 5. Prispolitikken bestemt ud fra forholdet mellem de forskellige produkter. Forfatterne er dog selv klar over, at flere tilfælde kun med besvær – og undertiden endda kun med vilkårlighed – har ladet sig rubricere. Dette er heller ikke det afgørende. Hovedsagen er, at vi har fået en fremstilling af en række kendte virksomheders prispolitik, og dermed en værdifuld forøgelse af vor viden om virkelighedens prisfastsættelse. Det foreliggende arbejde er det fineste bidrag til pristeorien, vi i lang tid har fået fra USA.

Bjarke Fog.

A Standardized System of National Accounts, OEEC 1959, 104 sider. Pris: \$ 1.25.

I 1952 offentliggjorde OEEC efter lang omhyggelig forberedelse et standardssystem for nationalregnskaber. Ideen bag dette var – og er – at om alle lande ville registrere nationalregnskabets strømme på samme måde ville en direkte sammenligning mellem landene (måske) blive mulig. Hertil kommer, at man ved et sådant system kan hjælpe lande, som påbegynder udarbejdelsen af et nationalregnskab, ved på denne måde at berette om resultaterne af overvejelserne andre steder. Et lignende arbejde påtog United Nations sig iøvrigt.

Dette standardssystem blev i det store og hele en succes for så vidt som en række lande fulgte de angivne retningslinier. Der er således god gang i bestræbelserne for at gennemføre ensartede definitioner og registreringer. I de forløbne år har man imidlertid indhøstet erfaringer, som

har motiveret en ny udgave af systemet. Her findes en del ændringer, som dog i det store og hele er ganske små. Samtidig har man koordineret arbejdet med United Nations, således at de to systemer nu praktisk talt er identiske.

Som sagt er afvigelserne fra 1952-udgaven kun ganske små. De store problemer må således siges at være (foreløbig) „løst“ – i bogen ser man hvordan. Det er så ubetinget en publikation for specialister. Almindeligt interesserede anbefales således i stedet at gennemgå et konkret regnskab som f. ex. det danske (*Statistiske Meddelelser*, 4-160-2). Måske vil regnskabsfolk dog med udbytte kunne læse publikationen. Udbyttet kunne bestå i den inspiration, det kan give at se, hvorledes nationaløkonomer har løst deres regnskabsproblemer.

P. Norregaard Rasmussen.

E. S. Kirschen and Associates, The Structure of European Economy in 1953, OEEC (1958). 52 sider. Pris: \$ 4.00.

Når sidetallet ovenfor angives til 52 er dette en overdrivelse for så vidt som bogen har parallelt løbende engelsk og fransk text. Tager man hensyn hertil bliver prisen i danske kroner c. 1 kr. pr. side. Det er da vist rekord og en international organisation kan i hvert fald ikke tillade sig det.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at det har været en dyr bog at lave. Her offentliggøres en input-output tabel, som refererer sig til OEEC-landene som helhed. Det tør siges at være et spændende experiment.

Efter en kort introduktion om input-output analyse præsenteres i kap. II en 27×27 tabel. I et appendix gives sektordefinitionerne. Interessant er det. Og kunne man stole på tallene ville tabellen åbne mange muligheder for analyse. Men man kan have sine stille tvivl. Tag Danmark som eksempel: Vi giver flere og bedre statistiske detaljer end de fleste eu-

ropæiske lande. Men hidtil har man ikke her i landet offentliggjort så detaljerede tabeller. Hvordan kan man da gøre det for Vesteuropa som helhed?

I kap. III gives et kort tilløb til en analyse af tabellen. Her står intet, som ikke er analytisk velkendt. Et appendix præsenterer den inverse matrix knyttet til input-output tabellen, ligesom der gøres kort rede for den almindelige model.

Der er intet sted i den lille bog bidrag til teorien. Alene tabellen er noget nyt. Men det ville heller ikke være så lidt – hvis man kan stole på, at billedet ikke er fortegnet så det gør mere skade end gavn. Herom kan ikke dømmes bl. a. fordi der ikke gives detaljeret rede for, hvorledes tallene er fremkommet.

P. Nørregaard Rasmussen.

Økonomi. Politik. Samhælle. En bok tillägnad Bertil Ohlin på sextio-årsdagen. Bokförlaget Folk och Samhälle, Stockholm 1959. 305 sider.

Ohlins betydning, først som økonom og siden som politiker, motiverer udsendelsen af dette festskrift. Forfatterne udgør en blandet forsamling og således også de behandlede emner. Fødselarens mangeartede gøremål afspejles således på bedste måde i bogen: Her er „ren“, abstrakt teori (Frisch om planlægning over tiden) og teorihistorie (Viner om faktorprisudligning og Johan Åkerman om Stuart Mill), her er en masse om økonomisk politik (bankdirektorerne Browaldh og Wallenberg skriver således om pengepolitik, Surviranta om krigsskadeerstatninger og Harrod om inflation og investering i underudviklede lande) og her er til overflod om politisk teori og praksis. Blandt den sidste gruppe nævnes en spændende beretning af Olle Dahlén, „Oppositionen och 1947 års överläggningar om inflationsläget“, som dog kan være vanskeligt at vurdere for en ikke-indfødt.

Når man af en så broget buket piller

enkelte blomster ud undgår udvalget ikke at blive ensidigt. Men alligevel:

Et stort og meget fængslende bidrag er givet af Lindahl, som nu efter 40 års pause vender tilbage til sin disputats: *Die Gerechtigkeit der Besteuerung*. De mange års hvile har gjort godt. Ikke alene er formuleringerne meget klare, men der bliver tillige lejlighed til ved en behandling af Myrdals kritik (*Vetenskap och politik i nationalekonomien* fra 1930) at kaste fornyet lys over emnet. Hvad angår formuleringen af problemet angives dette at være „att med utgångspunktet från en analys av drivkrafterna inom den finansiella processen förklara sambandet mellan föreställningen om en rättvis beskattning och föreställningen om en rättvis egendoms fördelning“. Det var og er Lindahls (som Wicksells) opfattelse, „att sambandet mellan dessa föreställningar kunde bli föremål för vetenskabelig analys“. Med rette tilbageviser Lindahl nu Myrdals argument, at man ræsonnerer i ring når man refererer til en formuefordeling, som den fremtræder efter beskatningen. Det er, som Lindahl siger, et simultant problem og ikke en cirkelslutning. Derimod tager Lindahl ikke stilling til det vel vægtige argument imod hans opfattelse, at den hviler på en 100-årig psykologisk opfattelse og statsteori, som har mange dunkle pletter. Hertil kommer de komplicerede forbindelser mellem formue- og indkomstfordeling.

Haberler bidrager med en artikel om „Creeping Inflation“. Denne snigende inflation skyldes dels den fulde beskæftigelse og dels fagbevægelsens styrke. „Inflation, creeping or otherwise, will be the most pressing economic problems facing the U.S. for next years“. Der argumenteres nu, at når man først opdager, at priserne vokser 2–3 pct. om året, vil den snigende inflation hurtigt blive galopperende. Hertil er at bemærke, at når man betragter prisudviklingen i U.S.A. (og andre steder), da er der jo ikke tale om en sådan